

ארבעה מהומרי כפלה

זבה בשלשה ימים חלוקים בלבד. ולכן שנה אותו התנא כשייח' מהוסרי כפלה שונות.

אבל מצורע ומצורעת — אין עיקר טומאתן חולקת! דהאי והאי, שיעור הנגע שהם נטמאים מחמתו, **כגירים הוא**. וההבדל ביןיהם הוא רק בהנחתת המצורע ולא באופן היותם למצורעים. ולכן שנה אותם התנא כמהוסר כפלה אחד.

שנינו במשנה: **רבי אליעזר בן יעקב אומר:**
גר הרי הוא מהופר כפלה.

והוין בה: **ותנא קמא,מאי טעמא לא תניא**
גר בין מהוסרי הcpלה?

ומשנין: כי כתני, דוקא מדעת, עוני קרבן, דמיישי למייל בקדשים. אבל גר, כי קא מיתוי קרבן — לאبشורי נפשיה למיעיל בקהל הוא: הילך ע"פ שהוא אסור לאכול בקדשים קודם הבאת הקרבן, מכל מקום אינו נחשב מ"מהוסרי כפלה". לפי שהקרבן אינו מעכב את האכילת הקדשים משום חסרון טהרה. אלא שמעכוו מהיות גר גמור ולהיות כל כשי ישראל. והדבר המונע אותו באכילת קדשים הוא שאינו כשר CISRAEL. [רש"י והרמב"ם בהלכות מהוסרי כפלה. אך רבינו גרשום והר"ב כתבו שהוא רשאי לאכול בקדשים לדעת תנא קמא]⁽¹⁾.

ותו הוין בה: **ונזיר, שנאו רבי אליעזר בן יעקב כמהוסר כפלה בפני עצמו — מי**

דתניתא: נאמר "איש צרווע הוא טמא הווא". אין לי אלא איש שמיטמא בנגעים. אשח שמטיטהה בעגעים — **מןין?**

בשחווא אומר במקרא שלאחריו "זהצראע אשר בו הנגע" — **הרוי בגין שנים!** דה"צראע" משמע בין איש ובין אשה.

אם כן, מה תלמוד לומר **"איש"** דמשמעו זכר?

נתקו הכתוב להאי מיעוטא ד"איש" זכר דוקא, לעניין של מטה! דהינו, לענין פרעה: ופרימה דכתיב במקרא שלאחריו. **לומר:** דוקא איש זכר שהוא מצורע פורע ופורם. **ואין** חאה המצורע פורע ופורמת!

וכמו כן מורתת המצורע בתשmissה המטה.

דאמר רב חדא: **מןין למצורעת שמורתת בתשmissה המטה?** שנאמר למצורע "זישב מהוז לאהלו שבעת ימים". דהינו, איסור תשmissה המטה. ודרשינן: "מחוז לאהלו", **ולא מחוז לאהלה!**

ומהחר שחלוקין הם בטומאתן **הליך מנינוחו** תנא דמתניתין למצורע ומצורעת **בתרעין?**

ומתרצין: זב זבה — **עיקר טומאתן חולקה!** שזה נעשה זב גם בשלוש ראיות חלוקות וגם בשלוש ימים חלוקים, וזו נעשית

נוך עליו הדם, אך מאחר שאיסור זה נובע ממה שעדין לא נכנס להיות כלל שאר כשי ישראל, משום כך אין ראוי למנותו [לרבנן] עם שאר מהוסרי כפלה. ולפי זה, אין מחלוקת בין רבנן ורבי אליעזר בן יעקב בעיקר הדין. וכן מבואר

1. הרמב"ם בפירושו כתוב, לרבות אין הגיר מעוכב כלל מלאכול בקדשים קודם הבאת קרבנו, והבאת הקרבן מוטלת עליו רק מצודה בלבד. אבל ביד החזקה [מחוז"כ א ב] חזר בו ופירש, שאמנם הגיר אסור בקדשים כל זמן שלא